

Kapitel 5 · Noget om arbejde

8 Lyt, skriv og gentag

Om morgenen

Manos: Jeg har helt glemt at fortælle dig, at Anna har sagt op.

Eva: Har hun det? Men hvorfor?

Manos: Jeg tror, hun synes, vi har for meget overarbejde.

Eva: Men hvad så?

Manos: Ja, det er et godt spørgsmål. Måske vil hun være selvstændig. Nå, men jeg skal af sted, klokken er mange.

Eva: Hvornår kommer du hjem?

Manos: Ved seks-tiden, hvis jeg ikke skal arbejde over. Vi har jo ret travlt for tiden.

Eva: Ja, det er jo ikke noget nyt. Skal du ikke drikke din kaffe?

Manos: Det kan jeg ikke nå, den er tyve minutter over syv.

9 Lyt, skriv og gentag

Om aftenen

Manos: Hej, skat!

Eva: Nå, der er du!

Manos: Har du ikke lavet mad? Det er da din tur i dag.

Eva: Ja, men jeg er lige kommet hjem. Jeg var nødt til at arbejde over. Vi har haft så travlt hele dagen.

Manos: Men klokken er halv otte! Overvejer du aldrig at sige op?

Eva: Jo, det gør jeg faktisk, men ikke før vi skal have børn.

Manos: Ja, ja. Hvis vi får råd til det.

Eva: Og tid!

11 Hvor kommer du fra, og hvad laver du?

- Harolyn: Nu har jeg boet i Danmark i seks år, og jeg taler flydende dansk. Og så meget accent har jeg da heller ikke. Og alligevel bliver jeg altid stillet det samme spørgsmål: *Hvor kommer du fra?*
- Anders: Jamen, jeg tror bare, folk er nysgerrige. Og dit dansk *er* virkelig godt, men man kan selvfølgelig altid spotte en accent, også selv om den er minimal. Og så ligner du jo ikke nogen gennemsnitsdansker.
- Harolyn: Nej, men man bliver altså lidt træt af altid at skulle svare på det samme spørgsmål.
- Anders: Jamen, det skal vi andre da også, det er bare et andet spørgsmål, vi får. Det er altid: *Nå, men hvad laver du så?* Altså, det må du da også blive spurgt om?
- Harolyn: Ja, det er selvfølgelig rigtigt. Men det er så spørgsmål nummer to, når det er mig.
- Anders: Benjamin, du ved, ham jeg gik på Arkitektskolen med, han er arbejdsløs for tiden. Og han synes ikke, det er særlig sjovt at blive spurgt, hvad han laver, *hver* gang han er sammen med nogen nye mennesker.
- Harolyn: Det forstår jeg godt, men i jeres fag bliver man jo hurtigt arbejdsløs, hvis det går dårligt med økonomien. Det ved folk jo godt.
- Anders: Ja, måske ... men alligevel.
- Harolyn: Arbejdede du ikke sammen med ham engang? Jeg synes, jeg kan huske noget om, at han tit sad og arbejdede til langt ud på natten.
- Anders: Jo, vi blev faktisk ansat på den samme tegnestue, lige da vi var blevet færdige. Og jo, du har ret, han arbejdede altid, men han blev altså fyret alligevel.
- Harolyn: Jamen, hvorfor?
- Anders: Han er altså ikke særlig nem at arbejde sammen med. Han vil helst gøre alting på sin egen måde.
- Harolyn: Så skulle han måske være selvstændig?
- Anders: Ja, det tror jeg også, han overvejer. Men han ved godt selv, at han har svært ved det der med kunderne. Han vil helst selv bestemme alting. Og det går jo ikke.
- Harolyn: Nej! Kunden har altid ret!
- Anders: Lige præcis. Og Benjamin er typen, der hurtigt bliver uvenner med folk, hvis de ikke er enige med ham.
- Harolyn: Så er det da ikke så mærkeligt, hvis han bliver fyret.
- Anders: Nej, men han er skide dygtig. Hvis ikke det for ham, så havde hans firma aldrig vundet den der konkurrence i Amsterdam.

Harolyn: Og så fyrede de ham bare bagefter? Altså! Det kan man da ikke.

Anders: Nej, men der var ret alvorlige samarbejdsproblemer, har jeg hørt. Men han skal nu nok få et nyt job. Alle i branchen ved jo, hvor dygtig han er.